

РЕШЕНИЕ

№ 7809

гр. София, 14.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 22.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **8997** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на В. К. К., ЕГН: [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], ж.к. М. 1 [жилищен адрес]07, срещу Решение № 2153-21-158/07.08.2023 г., издадено от директора на ТП на НОИ- С. град, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН]/37/12.05.2023 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване.

В жалбата са наведени доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди, че същото, в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 1 от АПК, не съдържа името на издалото го лице. Излага съображения, че недопустимо са засегнати правата му, тъй като не е взел участие в административното производство. Счита, за недоказан факта, че дружеството не е извършвало търговска дейност. Навежда доводи за немотивираност на процесното решение. Иска се отмяна на обжалвания административен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът директорът на ТП на НОИ – С. – град чрез процесуалния си представител юрк. Б. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител за участие в съдебното

производство и не ангажира становище по спора.

Административен съд – София – град, III отделение, 71 -ви състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа страна:

Със заявление № 2112-21-839 от 12.03.2021 г. В. К. К. е направил искане за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване (ИОЗ), въз основа на ЕР на ТЕЛК № 0242/013/20.01.2021 г., с което органите по медицинска експертиза са дали оценка на работоспособността 50 % трайно намалена работоспособност (ТНР) с дата на инвалидизиране 10.03.2020 г. Жалбоподателят е декларирал, че не притежава трудова книжка и изрично е заявил искане да се ползват данните за осигурителен стаж и доход от Регистъра на осигурените лица (Р.). След извършена преценка на правото на пенсия на В. К. К. е зачетен осигурителен стаж до датата на инвалидизиране в размер на 5 г. и 16 дни.

С Разпореждане № [ЕГН]/30.03.2021 г. на длъжностното лице по ПО на жалбоподателя е отпусната лична пенсия за ИОЗ, на основание чл. 74 от КСО, считано от 12.03.2021 г. С последващо разпореждане пенсията е възобновена и осъвременена. В разпореждането изрично е отбелязано, че осигурителния стаж за периодите 07.10.2015 г.- 31.02.2016 г. и 01.04.2016 г.- 25.05.2017 г. при осигурител „Бонд БГ“ ЕООД е зачетен по данни на Р..

Във връзка с постъпила информация, дирекция „Пенсии“ на НОИ е уведомена за заличени данни, подавани по реда на чл. 5, ал.4, т. 1 от КСО за периода от м. 09.2015 до м. 07.2018 г. от „Бонд БГ“ ЕООД, съответно са предприети действия за преценка на правото на пенсия, при чието отпускане са послужили данните от този осигурител и съобразно констатациите на контролните органи на ТП на НОИ- С. град. Резултатите от осъществената проверка на дружеството са обективирани в констативен протокол № KB-5-21-01197198/19.09.2022 г. В хода на проверката е установено, че за периода от 2015 г. до м. 07.2018 г. „Бонд БГ“ ЕООД не е упражнявало търговска дейност, съответно не е имало нужда да наема на лица по трудово правоотношение, като наетите лица, включително със сключени договори, реално не са полагали труд. За периода, през който дружеството не е осъществявало търговска дейност, са подавани неоснователно данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, които са включени в бази за определяне на парични обезщетения и помощи от ДОО, както и на пенсии. Издадени са задължителни предписания за заличаване на данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО с декларация образец 1 „Данни за осигурено лице“ за периода от м. 09.2015 г. до м. 07.2018 г. за 37 лица, сред които и за В. К. К. за периодите 07.10.2015 г.- 31.02.2016 г. и 01.04.2016 г.- 25.05.2017 г. Във връзка с извършеното заличаване на неоснователно подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от „Бонд БГ“ ЕООД, служебно е преразгледано постановеното разпореждане от 30.03.2021 г., с което на жалбоподателя е отпусната пенсия за ИОЗ. При извършената нова преценка, длъжностното лице е изключило осигурителния стаж и доход на В. К. К. за горепосочените периоди- общо 1 година 5 месеца и 19 дни. Установено е, че към датата на подаденото заявление осигурителният стаж на жалбоподателя не отговаря на изискването на чл. 74, ал. 1, т. 4 и ал. 2 от КСО. С Разпореждане №

[ЕГН]/37/12.05.2023 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване е отменено разпореждане от 30.01.2021 г., с което е отпусната пенсия за ИОЗ и е постановен отказ за отпускане на пенсия на това основание, при зачетен осигурителен стаж до дата на инвалидизиране- 3 г. 6м. и 27 д. Срещу разпореждането на осн. чл. 117 КСО е подадена жалба, която е отхвърлена като неоснователна с процесното Решение № 2153-21-158/07.08.2023 г., издадено от директора на ТП на НОИ- С. град.

Решението е получено от В. К. К. на 01.09.2023 г., а жалбата срещу нео е подадена на 13.09.20123 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което се явява допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

След извършената на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, служебна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт, съдът установи, че оспореното решение на директора на ТП на НОИ – С. – град е издадено от оправомощен орган, в рамките на неговата материална компетентност. Решението на директора на ТП на НОИ е издадено в предвидената в чл. 59, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 117, ал. 5 от КСО форма и съдържа изложение на фактическите и правните основания за постановяването му. В производството по постановяването му не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила и процедурата по издаването му е съобразена с приложимите за случая норми - чл. 117, ал. 3 от КСО.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административно- производствените правила. Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл. 108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА „ГИТ“ с оглед възложените им от закона дейности. Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни

предписания), издаден в резултат на проверката по разходите на ДОО, а жалбоподателят не е страна в производството по чл. 108, ал. 1, т. 1 от КСО и за контролния орган не е било налице задължение да го уведоми и да изиска представяне на обяснения и доказателства.

На следващо място, при издаването на обжалваното решение е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Потвърденото разпореждане е издадено от длъжностно лице при ТП на НОИ –С. град. Несъстоятелни са възраженията на жалбоподателя досежно липсата на издател на разпореждането. Видно от поставения печат, издател е М. С.- началник на сектор „Отпусканена пенсии- четвърт“, разполагаща с правомощия на длъжностно лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване на осн. чл. 98, ал.1, т. 1 и ал. 2 и чл. 99 от КСО въз осн. на заповед на директора на ТП на НОИ- С. град. При издаването както на разпореждането, така и на решението са спазени административно- производствените правила. Разпореждането е обжалвано по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал.1, т.2, б.“б“ от КСО е потвърдено с оспореното решение. В последното са изложени фактически и правни изводи. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване, датиран и подписан, с кореспондиращ на мотивите диспозитив. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК. В този смисъл и възраженията в тази насока се явяват неоснователни.

По приложение на материалния закон съдът намира следното:

Оспореното пред административния орган Разпореждане № [ЕГН]/37/12.05.2023 на длъжностното лице по ПО е постановено след служебно заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход за 37 лица, в т.ч. и за В. К. К., подадени от „Бонд БГ“ ЕООД за периода от м. 09.2015 г. до м. 07.2018 г. вкл. и поради установяване, че В. К. К. не е бил осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО, поради невъзникнало осигурително правоотношение съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО. Заличаването е извършено на основание Задължителни предписания от контролните органи на ТП на НОИ – С.-град и съобразно чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО. След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила задължителни предписания са предприети действия от контролните органи на ТП на НОИ, в рамките на предоставената им от закона компетентност, за служебно заличаване по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8/29.12.20015 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от името на „Бонд БГ“ ЕООД за указания период.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

В §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната

дефиниция на понятието „осигурено лице” - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Съгласно същото за „осигурено лице” следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО.

От съдържанието на цитираното определение за „осигурено лице“ следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. В тази връзка представянето на Трудов договор; Длъжностна характеристика и Заповед за прекратяване на трудово правоотношение на жалбоподателката не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парични обезщетения или отпускане на пенсия , изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение.

Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, част от които са за сметка на осигуреното лице. Същото дори и да има сключен трудов договор следва да докаже, че реално е осъществявало трудова дейност в рамките на това правоотношение (Решение № 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г.). Доказателствената тежест за установяване на реално положения труд е на самото лице /в т.см. Решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019 г. /. Жалбоподателят не е ангажирал доказателства в тази посока, нито в настоящото производство, нито в провелоето се пред административния орган такава.

За осигурителя не са установени доказателства за извършвана стопанска дейност като цяло, както и за извършвана от жалбоподателката трудова дейност в частност. При извършената проверка на осигурителя „Бонд БГ“ ЕООД не са установени данни за приходи и разходи във връзка с установяване на извършване на търговска дейност от дружеството, следователно правилно е обоснован извод за недоказаност на реално извършвана търговска дейност от дружеството, съответно за реално извършвана трудова дейност от лицата, за които са подавани уведомления по чл. 62, ал. 5 от КСО и данни по чл. 5, ал. 4 от КСО.

По силата на чл. 10, ал. 1 от КСО и установената в случая липса на качеството на „осигурено лице“ по отношение на жалбоподателя, правилно е прието, че подаваните от дружеството данни по чл. 5, ал. 4 КСО са подавани без правно основание и като такива са били заличени по установения ред съгл. чл. 4, ал. 10, т. 4 от наредба Н-13 от 17.12.2019г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и за самоосигуряващите се лица.

При заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход, длъжностното лице по ПО, действащ при условията на обвързана компетентност, е длъжно да се съобрази

с новопостъпилите обстоятелства във връзка със заличаването на данните и да приложи чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО. С оглед заличените данни, правилно и законосъобразно е издадено Разпореждане № [ЕГН]/37/12.05.2023 г. на длъжностното лице пенсионно осигуряване.

Предвид представените нови доказателства от извършените проверки, които имат значение за определяне на правото на отпускане на пенсия за ИОЗ, правилно длъжностното лице по осигуряването за безработица с оспореното разпореждане, е постановило отказ да се отпусне посочената пенсия.

Цялостният анализ на събраните по делото доказателства и установените факти и обстоятелства не позволяват да се приеме, че жалбоподателят действително е извършвал трудова дейност. С оглед на изложеното съдът приема, че В. К. К. реално не е осъществявал трудова дейност, съответно не се явява осигурено лице, както обосновано е приел и административният орган. Поради това съдът намира, че при издаване на процесното решение не са допуснати процесуални нарушения, като същото е в съответствие и с материалноправните разпоредби.

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане, съответстват и на целта на закона, обусловена от защита на бюджета на държавното обществено осигуряване чрез създаване на механизъм за възстановяване на недължими плащания.

Издаденото разпореждане и потвърждаващото го решение са законосъобразни по всички критерии на чл. 146 от АПК, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора, съдът намира за основателна претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като с оглед правната и фактическа сложност на делото намира, че жалбоподателят следва на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 118, ал. 3 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 71 -ви състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. К. К., ЕГН: [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], ж.к. М. 1 [жилищен адрес]07, срещу Решение № 2153-21-158/07.08.2023 г., издадено от директора на ТП на НОИ- С. град, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН]/37/12.05.2023 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване.

ОСЪЖДА В. К. К., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С. град юрисконсултско възнаграждение в

размер на 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано, с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ: